

ఆ మె యీ లోకాన్ని విడిచిపోయింది. కిసన్ స్వయంగా దహన క్రియలన్నీ యధావిధిగా చేయించాడు. ఒకసారి సంధ్యవస్తుందనే ఆశతో కొన్ని రోజులు రామనగరంలో తనయింటిలో ఉండిపోయాడు, సంధ్యరాలేదు, ఒక నెల గడిచిపోయింది. లోకుల శ్రీమతి యం. లేమా గొణుగుకున్నారు. కిసన్ ఆమె దుఃఖమయజీవితంతో వూహించుకున్నాడు. మరుసటిదినమే మద్రాస్ వెళ్లిపోయాడు.

సంధ్య

(గతసంచిక తరువాయి)

తోంది... ఆనవ్వుల్లో ఇమిడియున్న దుఃఖం కిసన్ గ్రహించిన మీదట చాలా బాధకల్గింది.

‘సంధ్యా! — ఎంత పెద్దదాని వయ్యావు! ఎంత వేదాంతం నేర్చుకున్నావ్? — అన్నాడు నవ్వుతు. కిసన్ నెమ్మదిగా జరిగిన క్రమేగాధంతా నవ్వుతూ వినిపించాడు. సంధ్యమనస్సు ఒక్క

పుప్పవతీదేవి మారు రామనగరంలోని, మామిడితోపుకూ, ఆచిన్ని పూలతోటల్లోకిపోయింది. ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు, వెనుకంటనే దుఃఖించారుకూడా —

* * *

ఉదయమేలేచి ఒకసారి బీచ్ అంతా చుట్టి వచ్చాడు కిసన్.... అతనితల్లో యెన్నో తలంపులు మెలుస్తూన్నై — ‘టికప్ప’ తో ఎదురుగా చిరునవ్వుతో ప్రత్యక్షమైంది. ఆప్యాయంగా అందుకుని తాగుతూ ఆమెకేసి నిశ్చలంగా చూసాడు. —

ఆనాటి సంధ్యకూ — ఇప్పుడు తను చూస్తున్న సంధ్యకూ ఎంతవ్యత్యాసం వుంది? సర్వాంగముందరంగా వుండే సంధ్య యీనాడు చిక్కి, శల్యమై, అస్థిపంజరంలా కన్పిస్తుంది... ఒకప్పుడు తను ప్రేమించి, వూజించిన రత్నం యీనాడు ఒక తుచ్చుని పదదలితమై తన సమక్షంలో వుంది! — గుండె తరుక్కుపోయింది. కిసన్ కనుకొలుకుల్ని నీటిబిందువు సంధ్య చూసింది.

‘కిరన్! —’ కరుణాస్వరంతో అంది.

“ఎలా మారిపోయావు సంధ్యా!” అతని స్వరంలో గద్గదిక ఉంది. సంధ్య చిరునవ్వుతో... అన్ని రోజులూ మనవేనా! కిసన్! — ఒకప్పుడున్నా ఆనందం యిప్పుడుందా! ఏమైనవి ఆ రాత్రులు — ఆ మధురతమక్షణాలు... స్వప్నాల్లో ఒకటి నిజం కాతేదు... గాలిలో మేడలల్లే పరిణమించినై... యేమైనా. యింతవరకూ ఒకే ఆశతో బతుక్కు వచ్చాను. ‘ఒకే — ఆశ’ ఎప్పుడైనా చావు సమీపిస్తే నీపాదాలిమిదే చద్దామనుకున్నాను. ఆమె నవ్వు

రాత్రి సంధ్య పండుకు నేప్పడు ప్రశ్నించింది ‘కిసన్! — నా ఒక్కమాటకు జవాబు చెప్తావా’ ఎంకు చెప్పను... అన్నాడు కిసన్ ముసుగు పెడుతూ, ‘నీవు పెళ్ళైదుకు చేసుకోగూడదు?’

“వెళ్ళా! యీ జీవితంలో ఆమాట తలంచకు. నీవు మినహా యిక నాకు జీవితంలో ఏదీ అక్కరలా!” సంధ్య నిశ్చబ్ధంగా వూరుకుంది. ఆమెకు తెలుసు తను పొందే జవాబు ఎల్లాంటిదీని — సంధ్య చాలనే పటివరకూ దగ్గుతూ నేవుంది. కిసన్ ఆమె వేపుచూస్తూ కన్ను మూసాడు... ఆమె దేహస్థితి ఏమీ బాగుండలా.

ఆమె సహచర్యంలో కిసన్ కొన్ని దినాలు ఆనందంగా గడిపాడు. అతని శిథిల జీవితాన్ని కాంతి దేవతలా ఆమె ప్రసన్నమైంది. ఆమెతో కలిసి, మిగిలిన జీవితమంతా పవిత్రమయంగా, కాంతి ప్రధంగాను చేసుకోదలచాడు. కాని దేవుడు మనోలాతలం చాడు. ఆమె హృదయంలో తుపాను గిరేంది....

* * *

రోజులు గడిచినకొలదీ వూళ్లో చాలా అల్లరి గావుంది. కిసన్ పేరు ప్రతీనోటిలో ఉంటూంది. సమాజం, అంతులూ, ఆచారాలు ఒక్కమారు చలించినై కిసన్ నిశ్చలంగా వున్నాడు. అతనిలో ఏ చలనమూ లేదు. లోకం సంగతి బాగా తెలుసు. ఇదివరకు లోకంకోసం తన చేతుల్లో తానే ఉరితాడు మెడకు

తగిలించికున్నాడు ఆదివిగుసుకుంది. జీవనంతా దుఃఖమయంగా పరిణమించింది.

నేటికి కొన్నిదినాలనుండి యీసంగతిగురించే దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తుంది సంధ్య. ఇందులో ఎంత నిజం? — ఎంతఅబద్ధం — ఉందో తెలుసుకోలేక పోయింది. ఈవారే పూర్తిగా అర్థమైంది.

మధ్యాహ్నం లేసుఅల్లుతూండగా, కిసన్ స్నేహితులెవరో లోపలికివచ్చారు. సంధ్య తెల్లబోయిచూసింది. ఆమెవేపు దీర్ఘంగాచూస్తూ 'కిసన్ లేదా!' — అన్నారు కరువుగా... సంధ్య తడుముకోకండాచెప్పింది. 'నాకు యెవరూ తెలీదు... వెళ్ళండి' తెలీదా! — ఒక్కసారి గదంతా ప్రతిధ్వనించేట్టు నవ్వారు హేళనగా — సంధ్య నేలమీద కూలబడింది...

రాత్రి సంధ్యకు జ్వరంతగిలింది. బంగారం లాంటి ఆమెశరీరాన్ని, నిర్ధయతో, పశుప్రాయంగా శిథిలంచేసిపోయాడు భర్త... డాక్టరు మందుయిస్తున్నాడు. కిసన్ ఆమెకు ప్రాణాలుబట్టి నేవచేస్తున్నాడు. డాక్టర్ చెప్పినదంతా విన్నమీదట కిసన్ ఆమెతల గుండెకుహతుకుని ఏడ్చాడు... ఈనాటి సంధ్యస్థితి చూచినమీదట అతనిహృదయవికలమైనది. దుఃఖం పొంగి పొర్లింది. కన్నీటిబొట్లు ఆమె విశాలలలాటంమీదపడింది. సంధ్య చిరునవ్వుతో.... తలెత్తి కిసన్ మొగంకేసిచూస్తూ — " ఏడుస్తూన్నావా!" అంది, చాలాసీరియస్! అని డాక్టరు కిసన్ని హెచ్చరించాడు... సంధ్య నిరాశపడిపోయింది. తనకు అవసానదశసమీపించినట్టు తెలుసుకుంది. రాత్రి కిసన్ని పిలిచి అతనిచేతులుపట్టుకుని — 'కిసన్! —' అంది కన్నీళ్ళతో — నాఒక్కకోర్కె తీసుస్తావా?

"చెప్పసంధ్య! — ఈలోకంలో నీకోసరం ఏదైనాచేస్తాను" అన్నాడు —

"నువ్వు ఓమారు సంసారివి కావాలనిఉంది. నిన్నాస్థితిలోచూసి తృప్తిపోపోతాను" — నిశ్చయంగా వూరకున్నాడు.... కన్నీళ్లుజలజలరాలుతూన్న

ఏడుస్తూ — నీకోసం! నీకాంతికోసరం — ఏదైనా చేస్తాను.... అన్నాడు... సంధ్య ఆనందబాష్పాలు విడిచింది —

కిసన్ పెళ్ళిజరగటం, సంధ్య ఈలోకాన్ని విడిచిపోవటం, కొత్తపెళ్ళికూతురు చారుబాల రావటం, ఒకపక్షంలో జరిగినై. పూలమాలలతో నిత్యము అలంకరింపబడుతూన్న సంధ్యచాయాచిత్రం చూసి "ఆమె మీకేమవుతుందని" భర్తను ప్రశ్నించింది చారుబాల విచారంగా.

కన్నీళ్ళుతెచ్చుకుంటూ ఈమె నాజీవిత సాభాగ్యం! నాకాంతిదేవత! ఈమెకాంతికోసరం — యింకానేనూ — నాతోనువ్వు బ్రతికిఉన్నాము. అన్నాడు.... ఆ పవిత్రప్రేమస్మృతి వేయివెలుగుల్లో అతనిజీవితమోపధార్మి జ్యోతిర్మయము లొనగూరుస్తుంటుంది.

మదనకామేశ్వర లేహ్యము

బలవర్ధకమయినది. మేహమునిక్కొక నిస్సత్తువ, శుక్లనష్టము, అతిమూత్రము, మొదలగు వాటిని హరించి మిక్కిలి బలమును, వీర్యవృద్ధిని, భోగశక్తినికలిగించుటలో అప్రతిహతమయినది.

2 డబ్బీలు చాలును.

20 తులముల డబ్బీ రు. 1-12-0

రోజాపుష్ప లేహ్యము

మమరమయినది. మలబద్ధకమును ఖండించుటలో అమోఘమైనది. అజీర్ణము, గర్భవాయువు మూలవ్యాధి మొదలగు వాటిని హరించి కాలవిరేచనమును చక్కగా కలిగించును.

15 తు|| డబ్బీ రు. 0-14-0 వి. పి. చార్జి ప్రత్యేకము.

అన్ని బోషధముల క్యాట్లాగు ఉచితం.

పి. సి. ఎ. అండు కంపెనీ,

ఆయుర్వేదసమాజం- పెరిదేపి, నల్లూరుజిల్లా.